

Manifest del Partit dels Desconcertats

Un relat de: [utete uguri ugú](#)

Estatuts:

1. Per a aquells que saben que no compliran ni compleixen molts d'aquests punts.
2. Per a aquells que no es senten identificats amb cap ideologia, organització o partit. Ni tan sols amb aquest manifest (cal recordar que el Partit dels Desconcertats no és un partit, ni una organització amb ideologia: és una aturada d'emergència).
3. Per a aquells que no toleren la disciplina de partit, perquè no volen aniquilar irremediablement el diàleg entre les persones amb qui precisament podrien entendre's millor que ningú. L'única opció pel Partit dels Desconcertats seria la forma assembleària oberta, per evitar jerarquia i estancament.
4. Per a aquells que observen que, sota tota forma assembleària oberta, rau una inevitable disciplina de partit.
5. Per a aquells que trontollen sobre els pilars de l'actualitat.
6. Per a aquells que trontollen sobre els pilars de l'actual alternativa a l'actualitat.
7. Per a aquells que trontollen sobre els pilars de la crítica actual a l'actual alternativa a l'actualitat.
8. Per a aquells que definitivament no entenen l'actualitat. I creuen que potser no és culpa seva: potser ella ja no s'entén a si mateixa, i en un absurd intent d'autoengany, s'està dedicant tan sols a fer descripcions informatives de les seves variacions aleatòries.
9. Per a aquells qui rebutgen el menyspreu a qualsevol dels pilars dels punts 5, 6 i 7, ja que saben que és tan sols el revers de la por a no integrar-s'hi. I el Partit dels Desconcertats vol integrar i integrar-se en tots tres.
10. Per a aquells que, si ho volguessin així, ballarien la cançó equivocada i durien la disfressa inadequada.
11. Per a aquells que creuen que tot objectiu, tota intenció, tot ideal, és només la imatge deteriorada d'allò que realment anhelem; però segueixen buscant objectius i sentits, amb l'esperança d'estar equivocats.
12. Per a aquells que ja no creuen en res. I se n'avergonyeixen.
13. Per a aquells que, a la vegada, tenen por de trobar objectius, intencions, ideals, per no haver de dedicar la resta dels seus dies a legitimar-los per legitimar-se.
14. El desconcert neix de l'intent d'encaixar les idees en la realitat, mai a l'inrevés.
15. No és recomanable per a aquells que vegin en el seu desconcert quelcom d'especial, algun tipus d'objectiu, d'intenció, d'ideal. Si es donés el cas, remeti's al punt número 11.
16. Per a aquells a qui espanta menys saber morir que no haver sabut viure - i constaten que, de moment, no han progressat massa en cap dels dos aspectes.

Organigrama:

>El Partit dels Desconcertats prefereix no presentar-se mai a cap elecció de cap nivell. L'argument és per una simple qüestió d'incompetència: manca d'aptituds teatrals, ínfim desig de protagonisme, claustrofòbia dins gàbies daurades, terror a la responsabilitat no controlable i sincera incomprensió del panorama polític actual.

>La infraestructura del Partit dels Desconcertats no consta de res més que aquest manifest, i creiem que ja excedeix el necessari. Estem convençuts que no cal cap altre element tangible per constituir-nos: un carnet de soci seria flagel·lació; un càrrec en una llista, suïcidi; una quota, humor negre; una enganxina, mercantilisme; un uniforme, assassinat; un himne, simple masturbació.

>No és necessari que perdi el temps en posar-se en contacte amb ningú del Partit: si vostè volgués formar-ne part, només senti-se'n, i es convertirà en el membre més important de tots. En entendre'ns, viurem plegats l'estrany idil·li de la complicitat, fins que vostè aconseguixi imposar-se, o bé renunciar, al desconcert que ens ha aturat als dos.